

Forslag kunde blive stillede. At Udvalgets Medlemmer ere imod en Tilbagevisning til Udvalget, finder jeg ganske naturligt. Da det faldt i min Lod for et Par Aar siden at stille et lignende Forslag om Tilbagevisning til Udvalget, mødte det samme Modstand fra det daværende Udvalgs Side. Det kan altsaa ikke undre Noget, at Udvalgets Medlemmer for deres Vedkommende ikke kunne ønske et saadant Forslag vedtaget. Jeg maa gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) opmærksom paa, at et Jernbaneanvalgs Sammenfætning ikke kan just betegnes som en ngtagtig Representation af Thingets eller dets Partiers Opfattelse af Jernbaneforholdene. Det ærede Medlem veed ligesaa godt som jeg, at Sammenfætningen af Jernbaneanvalg for en væsentlig Del foregaar efter Jernbaneinteresser, og at vi derfor ofte se det Særst, at Jernbaneanvalg komme i Konflikt med Thingets Flertal, saa det er i og for sig ikke noget Usædvanligt, og heller ikke Unaturligt. Det saakaldte forsvundne Vindringsforslag, som det samme ærede Medlem nu vilde „lade ligge, hvor det er“, vil jo kunne komme op igjen, dersom Sagen bliver viist tilbage til Udvalget. Da vil der opnaaes, at dette Forslag kommer frem, hvad det nu ikke kan, og det ærede Medlem vil altsaa give mig Ret i, at ved en Henvisning til Udvalget af Sagen henvises dog ogsaa det saakaldte forsvundne Forslag dertil. Jeg siger ikke dette, fordi jeg vil anbefale dette Forslag, jeg stemmer imod dette Forslag, saavel som imod Flertallets Forslag; men jeg ser ikke rettere, end at Thingets Medlemmer have et billigt Krav paa, at Forslag, som man ønsker stillede, ogsaa kunne blive stillede, og at der kan blive Anledning til at drøfte dem og afstemme over dem. Det er paa Basis heraf, at jeg har tilladt mig at anbefale Sagens Henvisning til Udvalg, uden at jeg vil udtale mig om Realiteten af det ene eller det andet Forslag, og denne foreligger jo heller ikke nu.

Ordføreren (Scharling): Naar det ærede Medlem syntes at ville gjøre gjældende, at det først skulde være i det allerførste Dieblit, der var kommet en saadan Stemning for at faae 2den Behandling af denne Sag foretagen, tør jeg udtale, at, efter at Betænkningen var afgiven, er der saagodt som ikke gaaet en Dag, uden at jeg som Ordfører for Flertallet har opfordret Thingets ærede Formand til at sætte Sagen under Forhandling, saasnart Leilighed dertil gaves, og han fandt Anledning dertil.

Formanden (Krabbe): Det forholder sig fuldstændig rigtigt som den ærede Ordfører her sagde. Ærede Medlemmer ville imidlertid have bemærket, at der siden den Dag, da Betænkningen kom frem, hvilket var omtrent tre Maanedre efter,

at Udvalget var nedsat, ikke har været nogen Dag, hvor der ikke har været Sager paa Dagsordenen, som have havt nærmere siebliffeligt Krav paa at blive foretagne; saasnart det Dieblit kom, da andre Sager, som Forholdene krævede foretagne, vare eyederede, er denne Sag bleven sat paa Dagsordenen.

Berg: Jeg mindes ikke, at jeg har overværet en mere besynderlig Forhandling om en betydelig Sag end den iaktten. Man foreslaar at henvise denne Sag til Udvalget, begrundet paa et Vindringsforslag, som ikke kom til Forhandling. Jeg skal ikke komme ind paa dette, som Formanden ikke har ønsket, at man skulde komme ind paa; men jeg skal sige til de ærede Forslagsstillere, at jeg kender intet Tilfælde, hvor man paa den Maade har budt os et Vindringsforslag, som, hvis det skulde være nyt, angaar 5 Millioner Kr. mere, end det, det store Flertal af Udvalget opfordrer os at vedtage, og forlanger dette af os, ikke blot i den tolvte Time, men for sent, efterat Betænkningen har ligget for i 10 Dage. Naar man mener, at vi i vort Forhold hertil i en overordenlig Grad skulde have stædet Jernbanesagen, saa skal jeg ikke gjøre Registrabet op med Hensyn til dette Foraarsspørgsmaal om Stillingen til Jernbanesagen ligesom for de ærede Medlemmer for Thisted Amts 3die Valgkreds (Wagger) og Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen); det forekommer mig, at de Herrer i den Henseende have Noget at tænke over, naar der er Tale om Baner, der belyre deres Forhold. Jeg havde ønsket at rette et Par Ord til det ærede Medlem for Stege (Vojfen), men efter hvad Ordføreren og den ærede Formand i den Henseende have udtalt, kan jeg fatte mig meget kort. Det ærede Medlem vilde mene, at det var mig, der iforgaars havde reist en Bevægelse, for at føre denne Sag til Forhandling. Det er jo aldeles urigtigt, fuldstændig urigtigt! Jeg udtalte endog gjentagne Gange ved to Leiligheder under Finantslovens Behandling, at jeg ventede, at det store Overflud, vi havde naaet paa Finantsloven, den store Besparelse fra Regjeringens Forslag af over 4 Millioner Kr., vilde for en Del blive brugt, naar vi kom til Forhandling om Udvalgets Indstillinger angaaende Jernbaneloven. Det er altsaa ikke noget Nytt for mig, og jeg har ikke anset det for muligt, at man kunde gaa en Sag af den Bestaaffenhed som Jernbanesagen, indstillet af 13 à 15 Udvalgsmedlemmer, fordi i denne Samling uden at gjøre Forsøg paa en Forhandling og paa at føre Sagen igjennem under de nuværende Forhold, hvor Materialier og Arbeidskraft ere saa billige, og hvor man har det fornødne Tilskud. Det ærede Medlem er seil underrettet, og jeg undrer mig over, at han er kommen ind paa denne Vej. Den stikende Forudsætning om, at Jernbanesagen ikke skulde komme